

در آستانه سالی نو و تلاش برای چشم اندازی نو

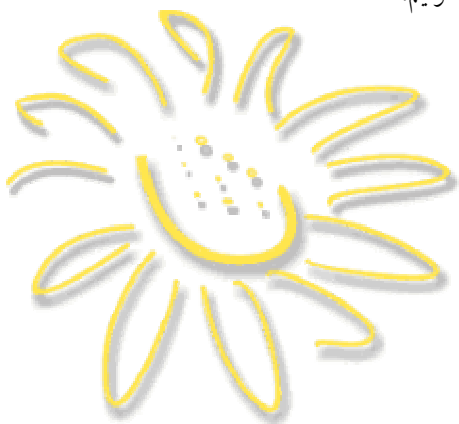
سوق داده شد. دستاوردهای جمعی بشریت از طرف دولت آمریکا و متحدانش زیر پا گذاشته شد. فقدان امنیت هم اکنون تالاب مرزهای کشور ما کشانده شده است، اما خطر اصلی در کشور ما نه در خارج از مرزها، بلکه در قلب کشور ما و در راس قدرت نشسته است و همانا خود همین حکومت است.

سال گذشته سال درد و رنج بیشتر برای ملت فلسطین بود. سال یورش های نظامی یکی از مدرن ترین زرادخانه های جهان بر خانه و کاشانه مردم بی سلاح و اردوگاه های آوارگان در سراسر فلسطین و سال تلاش برای به گور سپردن امید به صلح در این منطقه از جهان بود.

سال گذشته سال اوج «جنگ علیه تروریسم» و سال بیشترین و مهیب ترین ترور ها بود.

سال گذشته هم چنین سال موفقیت جهانی جنبش ضد جنگ در جلب افکار عمومی جهان و سال نفرت همگانی از جنگ افروزان و سفیران مرگ و ویرانگری در انظار جهانیان بود.

سال نو را با مبارزه برای جهانی بدون جنگ افروزان، جهانی بدون خشونت و خونریزی و در یک کلام جهانی شایسته شان انسان بر همگان تبریک می گوئیم.

شکل بگیرد. سال گذشته اما فقط سال تعیین تکلیف با حکومت نبود. سال زلزله غم انگیز در بم و تخریب کامل این شهر و مرگ ده ها هزار نفر و نیز آوارگی و خانه بدوشی مابقی اهالی این شهر بود. سال زلزله، غم و اندوه و مرگ عزیزان و آوارگی و بی سرپرستی کودکان، سال عزابود.

سال ادامه بازداشت ها، سال ادامه حبس آزاد اندیشان، سال ادامه یورش به دانشجویان، ادامه بستن روزنامه ها، سال زندانی ماندن زرافشان و جباری و دیگران، سال دستگیری و شکنجه بود. سال بستن بلاگ ها، سال فیلتر کردن سایت ها و سال یورش مذبحخانه به سنگر های اطلاع رسانی بود.

سال گذشته سال کشتن خبرنگار زن ایرانی، سال زهرا کاظمی و مظلومیت او در اوین و پنجه جلاخان اوین بود. سال لگد مال نمودن مکرر حیثیت انسان توسط این حکومت خون آشام بود.

اما سال گذشته سالی از نوع دیگر هم بود، سال اعطای جایزه صلح نوبل به یک زن حقوقدان و فعال حقوق بشر ایرانی، سال جهانی شدن نام شیرین عبادی وکیل دیگر خانواده های قتل های زنجیره ای بود.

...

سالی که گذشت سال دشواری بود. اما سالی پر از تلاش برای رهایی از این دشواری ها، سال جدی تر شدن چشم انداز های بدون جمهوری اسلامی و تدارک برای بعد از جمهوری اسلامی بود. سال جستجو برای شکل دادن آلترناتیو های ممکن برای فردای بعد از حکومت اسلامی و به کرسی نشاندن اراده جمهور مردم بود.

سال گذشته سال اشغال کامل عراق در همسایگی ما، توسط دولت آمریکا و با توسل به بهانه های واهی و دروغ پردازی های آشکار بود. سال گذشته و بعد از این اشغال نه فقط منطقه ما، منطقه خاورمیانه، بلکه تمامی جهان یک پله به سوی ناامنی و هرج و مرج

بار دیگر بهاری از راه رسید و این تقویم اکنون ۲۵ مین بار است که در زیر چتر حکومت اسلامی ورق می خورد و از نوروز خونین سنندج در سال ۵۸ تاکنون، همواره آغاز سال نو در زیر سیطره حکومت اسلامی با انبوهی از درد و اندوه زمستانی حضور شوم این حکومت همراه بوده است و با آرزوی بزرگ مردم ما در خلاصی از چنگال این عفریته قرون وسطایی بدرقه گشته است.

آغاز سال جدید، امسال بدون مقدمه نبود. تغییر تقویمی سال را تغییر دیگری در کشور ما به استقبال شتافت. از ۹ اسفند سال ۸۱ تا اول اسفند سال ۸۲ راه طولانی پیموده نشد، ولی در فاصله دو اسفند دفتر امید به اصلاح از درون حکومت اسلامی به کلی بسته شد. در نهم اسفند ماه سال ۸۱ مردم با امتناع از شرکت در انتخابات شوراها شهر و روستا، بر روندی که با انتخابات دوم خرداد سال ۷۶ شروع شده بود، نقطه پایان گذاشتند و در غیاب حضور آن ها، جناح غالب حکومت کار خود را راحت کرده با استفاده از ابزارهای موجود خود اساسا هر نوع انتخابی در چارچوب حتی حکومتیان را هم برای مردم منتفی ساخت و با انتصاب پیشاپیش دو سوم نمایندگان مجلس اسلامی، جناح رقیب خود را رسماً از حکومت حذف نمود. پاسخ مردم به حکومت در اسفند ماه سال ۸۲، تحریم انتخابات فرمایشی و خواست انتخابات آزاد بود.

بهار امسال با شکست حکومت در کشاندن مردم به پای صندوق ها برای مشروعیت دادن به دیکتاتوری مذهبی حاکم شروع شد. سال جدید پیشاپیش با یک وفاق بزرگ همگانی در تحریم انتخابات جمهوری اسلامی آغاز شد و در این توافق نانوخته همگانی برای اولین بار در دوران حکومت اسلامی مردم و اکثریت قریب به اتفاق مخالفین حکومت، حتی بخش های قابل توجهی از نیروهای درون حکومت به تحریم انتخابات ضد دمکراتیک دست زدند و این خود نشانه ای برای امید بستن به تحولاتی است که می تواند بر بستر این اتفاق جدید در سال پیش رو

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی